Rainer Maria Rilke

Buddha

Mintha fülelne. Csend: merő messzeség…
Megállunk. Egyre tömörebb a csendje.
Csillag ő. És több más nagy csillag ég,
melyet mi nem látunk: állnak körötte.

Ó, minden Ő. Tényleg, várnánk talán,
hogy lásson minket? Érzi ő a vágyat?
Ha lába elé vetődnénk sután,
ő mély maradna s lomha, mint egy állat.

Mert az, mi minket lábához ragad,
benne évmilliók óta ragyog.
Felejti, mi nekünk tapasztalat, –
és azt tudja, ami nekünk titok.